

Driemaal het woord 'vervuld'

Hier in het bericht van Lukas, over die eerste Pinksterdag, lezen we drie keer achter elkaar het woordje 'vervuld'. Vers 1: 'En toen de dag van het Pinksterfeest *vervuld* werd, waren zij allen eensgezind bijeen.' Vers 2: 'En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat *vervulde* heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen *vervuld* met de Heilige Geest..' U begrijpt wel: dat is niet voor niets! Waarom wordt hier zó de nadruk gelegd op vervulling, op volheid? Laten we nog eens naar die drie woorden kijken. Ten eerste wordt de dag van het Pinksterfeest vervuld. Dat is dus vervulling van de *tijd*. Vervolgens wordt het huis vervuld, dus dat is vervulling van de *ruimte*. En als tijd en ruimte vervuld zijn van Gods aanwezigheid, van Zijn Geest, dan worden *mensen* vervuld.

1. De tijd wordt vervuld

Eerst iets over de vervulling van de tijd. De Herziene Statenvertaling vertaalt heel letterlijk vanuit de oorspronkelijke Griekse tekst. 'En toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd...' In de meeste vertalingen staat: 'Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak...' Dat wordt natuurlijk ook wel bedoeld, maar letterlijk staat er inderdaad dat woordje: 'vervuld'. 'De tijd is vervuld!' In de Bijbel is dat een belangrijke zin. Dat betekent: 'Gods tijd is aangebroken! Denk maar aan de onderkant van een zandloper: die is vol! Het zand is er allemaal doorheen! Nu is het tijd! Dat betekent: God Zelf kiest ervoor om nú te gaan werken. Het gaat hier dus helemaal om God! Om Zijn soevereiniteit. Hij bepaalt wat Hij doet! De dag van het Pinksterfeest werd vervuld. Wat was dat eigenlijk voor feest, het Pinksterfeest, in die tijd, voor het Joodse volk. U kunt daarover lezen in Leviticus 23: 15-22. Pinksteren heet in de Joodse feestdagenkalender het 'Wekenfeest'. Het wordt gevierd zeven weken plus één dag na Pasen, dus 50 dagen na Pasen. Het Griekse woord voor 50, pentekoste, is ons woord 'Pinksteren' geworden. 'Pentecost' in het Engels. Op de eerste dag na Pasen moesten de Israëlieten de eerste halmen van de nieuwe oogst naar de tempel brengen. Die waren dan samengebonden in een schoof. Die schoof werd aan God aangeboden: 'Here God, deze oogst hebben wij aan U te danken.' Na die eerste schoof moesten dan zeven weken worden afgeteld. En op het Pinksterfeest, op die 50e dag na Pasen, werd er weer iets naar de tempel gebracht. Nu niet een schoof, maar twee broden, uit elke plaats in Israël. De eerste oogst van het seizoen was binnengehaald, en nu is er brood gebakken. Wat is daarvan de betekenis? Nou, om brood te bakken heb je graan nodig. Dus die schoof van Pasen is nodig voor het brood van Pinksteren. Zonder Pasen dus geen Pinksteren. Maar een schoof kun je niet eten. De broden van Pinksteren zijn nodig om die schoof tot z'n recht te laten komen. Dus zonder Pinksteren heeft Pasen geen zin. Voor Israël is die symboliek heel duidelijk. Op Pasen wordt de uittocht uit Egypte gevierd. De redding, de bevrijding uit de slavernij! Op Pinksteren wordt de opbrengst van het Beloofde land gevierd. 'Kijk, hier heeft het toe geleid! Een land met een rijke oogst, waar we heerlijk van kunnen eten!' Pasen zonder Pinksteren, dat zou vreselijk zijn. Stel je voor dat Israël wel was verlost uit Egypte, maar nooit was aangekomen in het Beloofde Land! Maar Pinksteren is er alleen dankzij Pasen! Er is alleen die oogst in het Beloofde Land dankzij de uittocht uit Egypte. En nu wordt hier, in Handelingen 2, de betekenis van die feesten, Pasen en Pinksteren, vervuld! Op Pasen, het feest van de Bevrijding uit de slavernij, is Christus opgestaan uit de dood! De grootste bevrijding uit de wereldgeschiedenis! De dood, waaraan wij allemaal als mensen onderworpen waren, de sterfelijkheid, waaruit we niet los kunnen breken, die is door Jezus van binnenuit opgebroken. De macht van de dood is voorgoed geknakt! Alleen... Die bevrijdag van Pasen, hoe komt die nu aan

ons ten goede? Hoe wordt de schoof van het Paasfeest nu een brood dat je kunt eten? Dat verhaal over de opstanding van Jezus, dat zou een ver en vreemd verhaal gebleven zijn, als het geen Pinksteren was geworden! Als de Heilige Geest niet was gekomen om die bevrijding ook in ons leven binnen te brengen. Ook in ons hart, in onze ziel. De schoof, die je niet kunt eten, wordt door God bewerkt tot brood, heerlijk brood, waardoor je nieuwe kracht krijgt. De Heilige Geest komt in deze wereld om het nieuwe leven van Pasen ook persoonlijk in ons leven binnen te brengen. De schoof en het brood. Voelt u de symboliek? God heeft die feesten in het Oude Testament ingesteld, en in het Nieuwe Testament worden die feesten vervuld. Ze krijgen hun diepste betekenis. De Heilige Geest móést dus precies op deze dag worden uitgestort. Dat is goed om bij stil te staan! God is een God van orde. God is niet grillig. Er zijn mensen die denken dat een preek pas van de Heilige Geest komt, als een dominee niks voorbereid heeft, en alles zómaar uit zijn mond komt rollen. Of dat het werk van de Heilige Geest betekent dat alle regelmaat weg moet, en alle structuur, en alle orde. Alles moet vrij zijn! Pas dan werkt de Geest! Zo is het niet. God is een God van orde, een God ook van symboliek. Precies op de juiste dag, op de Pinksterdag, daalt de Geest neer. Niet een dag eerder of later, nee, precies dán! En wie de Geest wil ontvangen, moet zich voegen in die orde van God. 'Toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren ze allen eensgezind bijeen.' Ze waren er! Zoals God ons ook roept om in de kerk te zijn als er dienst is. God vervult de tijd. En de discipelen, ze zijn er! Allemaal! Op die eerste Pinksterdag. Is jouw tijd vervuld met God, vol van Hem? Of heb je af en toe, hap snap een brokje voor Hem? God werkt! Zorg dat je erbij bent!

2. De ruimte wordt vervuld

Dat is het eerste: de tijd werd vervuld. Dan het tweede: het hele huis werd vervuld. En weer zien we hier een verwijzing naar het Oude Testament. Het Nieuwe Testament kunnen we niet begrijpen zonder het Oude! Als koning Salomo de eerste tempel in Jeruzalem heeft gebouwd, en hij staat op het punt om die tempel te gaan inwijden, dan gebeurt er iets bijzonders. Je kunt het lezen in 1 Koningen 8: 10-11. De priesters hebben net de ark van God de tempel in gebracht, dat is een gouden verbondskist. En dan staat er dit. 'En het gebeurde, toen de priesters uit het heiligdom gingen, dat de wolk het huis van de HERE vervulde. Vanwege de wolk konden de priesters niet blijven staan om dienst te doen, want de heerlijkheid van de HERE had het huis van de HERE vervuld.' Als God Zelf neerdaalt, en Hij vult de ruimte, dan deins je als mens achteruit. 'De heerlijkheid van de HERE had het huis van de HERE vervuld.' Dat woord 'heerlijkheid', daarvoor staat een woord in het Hebreeuws, 'kabod', dat betekent letterlijk: 'gewicht'. 'Het gewicht van de HERE had de tempel vervuld'. Als God in al Zijn grootheid, in al Zijn heerlijkheid en majesteit, in al Zijn gewicht naar deze wereld komt, dan kun je als mens niet in Zijn nabijheid verblijven! En als de discipelen in Handelingen 2 dat geluid horen van de wind, een geluid dat het hele huis vervult, dan is dat een teken van Gods heiligheid! De tijd is vervuld, en nu wordt de ruimte vervuld! De Heilige Geest heet niet voor niets de Heilige Geest. Beseft u wat heilig is? Beseft jij dat? We zeggen dat weleens tegen elkaar: 'Is er dan niets meer heilig?' Nee, dat lijkt soms wel zo. Maar God blijft de Heilige God! En de Heilige Geest blijft de Heilige Geest! Met de Heilige Geest speel je geen spelletjes... En toch, toch krijg je nergens het gevoel, hier in Handelingen 2, dat die leerlingen van Jezus angstig zijn. Nee, integendeel! Ze zijn vol blijdschap! Duizend jaar eerder, toen Salomo de tempel inwijdde, toen moesten de priesters weg, weg uit de tempel, weg van God en van Zijn heerlijkheid. Maar dat lezen we hier niet. Er is iets veranderd. Maar wat dan? Hoe kan hier de Heilige Geest komen en mensen niet, als het ware, wegduwen, het huis uit, weg uit de nabijheid van God... maar juist omgekeerd: mensen vervullen! Hoe kan dat?

3. Mensen worden vervuld

Wat is hier gebeurd? Nou, dat is precies wat Petrus nu gaat uitleggen! 'Wij zijn niet dronken!' zegt Petrus. 'Er is hier iets heel anders aan de hand! Hier gebeurt wat al is voorzegt door de

profeet Joël: God zal Zijn Geest uitstorten op alle vlees, op al wat leeft!' En dan gaat Petrus verder met zijn preek, en waar loopt dat nou op uit? Op een uitnodiging! Vers 38: 'U zult de gave van de Heilige Geest ontvangen!' Ook jij kunt de gave van de Heilige Geest ontvangen! Ook u kunt vol worden van God! Vol van Zijn liefde, van Zijn blijdschap! Ook u mag gaan ervaren dat God Zelf door u heen werkt. Denk maar aan die handschoen! En dat is zó iets bijzonders! Als je merkt dat God door je heen werkt, en je anderen daardoor God mogen leren kennen! God wil u, wil jou, wil mij vervullen met de Heilige Geest! Wat is daarvoor nodig, om de Heilige Geest te ontvangen? Wat staat er in het tussenstuk van die preek van Petrus? Je zou verwachten, dat het erover zou gaan dat je je open moet stellen. De Heilige Geest, hoe kun je die nou ontvangen? Nou, dan moet je in een stille ruimte gaan zitten, en je ogen dichtdoen, en je moet deze wereld vergeten, en je richten op de hogere wereld, en dan komt de Heilige Geest! Maar staat dat er? Totaal niet! Wat dan? Zegt Petrus: je moet naar een plaats met mooie christelijke muziek. En daar moet je je laten meenemen door de muziek. Dan komt de Heilige Geest in je hart! Staat dat er? Nee, ook niet! Dat de Heilige Geest gebruik maakt van muziek, dat is in de Bijbel wel heel duidelijk, maar het staat hiér niet! Hoe kun je dán de Heilige Geest ontvangen? Heeft het te maken met heilig leven? Zoals we net zagen: Gods heerlijkheid vervulde de tempel, hier vervult de Heilige Geest het huis, je komt in Gods nabijheid, dan kun je alleen de Heilige Geest ontvangen als je heilig leeft. Is dat het? Ja, nu worden we warm! Het heeft inderdaad te maken met heilig leven! En toch zegt Petrus niet: 'Ga eerst maar eens naar huis, ga eerst maar eens een maand heilig leven, kom dan maar terug en dán... misschien ben je dan geschikt om de Heilige Geest te ontvangen.' Ook dat zegt Petrus niet! Wij zijn niet pas geschikt voor de Heilige Geest als we ons hebben opgewerkt naar een hoog niveau van heiligheid. Wat dán?! Wat zegt Petrus in die preek? We hebben het gelezen: hij vertelt over Jezus, Jezus die door God werd aangewezen (vers 22), door krachten, wonderen en tekenen. Iedereen kon weten dat Hij door God Zelf was gezonden. Maar 'deze Jezus', zegt Petrus, vers 23, 'hebben jullie gevangen genomen en door de handen van onrechtvaardige mensen aan het kruis gespijkerd en gedood. God heeft Hem echter laten opstaan door de weeën van de dood te ontbinden! Het was niet mogelijk dat Hij door de dood vastgehouden zou worden!' En dan gaat Petrus het bewijzen, vanuit het Oude Testament, dat daar al wordt voorzegd dat de Messias zal opstaan uit de dood. Petrus haalt Psalm 16 aan, en Psalm 110, en hij zegt: 'Het is allemaal duidelijk, het stáát er, glashelder!' Vers 33: 'Hij dan, die door de rechterhand van God verhoogd is, en de belofte van de Heilige Geest ontvangen heeft van de Vader, heeft dit uitgestort wat u nu ziet en hoort! God heeft Hem tot Heer gemaakt, tot Christus, tot Verlosser, die Jezus, die u gekruisigd hebt!' En dan staat er in vers 37: 'Toen zij dit hoorden, werden zij diep in het hart geraakt en zeiden tegen Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannenbroeders? En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.' Ziet u het, wat er wél nodig is om de Heilige Geest te ontvangen? Bekering, doop, vergeving van zonden! Geen spiritueel gezweef, ook niet je laten meenemen in een roes, of op je tenen gaan lopen om nóg heiliger te gaan leven. Nee, met twee benen op de grond: bekering, doop, vergeving van zonden. Bekering, wat betekent dat? Dat wil zeggen dat je je omkeert naar God. Helemaal, van top tot teen. Dat doe je één keer in je leven voor het eerst, maar daarna heb je elke keer opnieuw bekering nodig. Dagelijkse bekering. Dat je je afkeert van alles wat bij God vandaan leidt. Die zonde, die moet weg uit je leven. Als er nou in die handschoen allerlei rommel zit, hoe kan iemand die handschoen dan gebruiken? Dat kan toch niet? Hoe kun je nou verwachten dat God met Zijn Heilige Geest in je leven aan het werk kan gaan, als er zonde in de weg zit? Dus die zonde moet eruit! Die zonde moet je belijden! Heel concreet! Precies zeggen, in je gebed, wat er mis is en bidden: 'O God, vergeef mij!' En natuurlijk, dat betekent óók dat je dan met die zonde bréékt! Je kunt niet zomaar op de oude voet verder gaan. Bekering, doop, vergeving van zonden. Hoe zit dat met die doop? 'Een ieder van u

worde gedoopt,' zegt Petrus. U denkt: 'Nou, dat zit dan goed bij mij, want ik ben als kind gedoopt.' En dat is ook een geweldig geschenk! Maar even een vraag: die doop, is dat ook je eigen keus geworden? Uw eigen verantwoordelijkheid? Of is uw doop gebaseerd op het geloof van uw ouders, die misschien nog leven, of misschien al niet meer? Of is de doop ook jóúw doop geworden? Bij de kinderdoop hóórt de geloofsbelijdenis! Pas al je belijdenis doet van je geloof, pas dan neem je zelf verantwoordelijkheid voor je doop! Dan zeg je daarmee: 'Ja, het is een goede keus geweest dat ik ben gedoopt! Ik wil het ook zelf!' Misschien heeft u nog nooit belijdenis gedaan. Waarom eigenlijk niet? En jij? Als je nu een jaar of 18 bent, of ouder, en je hebt nog geen belijdenis gedaan, dan is die vraag van Petrus ook een vraag aan jou. 'Bekeer je, laat je dopen – of neem die verantwoordelijkheid voor je doop – tot vergeving van zonden, en je zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.' Ruim op wat er in de weg zit! Laat je vervullen met de Geest! Is er nou één zonde, waar je zó aan gehecht bent, dat je daardoor het eeuwige leven wilt mislopen? Kom op! Bekeer je! Maak die handschoen schoon! Corrie ten Boom, die in de oorlog in het verzet zat, en daarvoor werd opgepakt en naar kamp Ravensbrück werd gebracht, Corrie ten Boom reisde na de oorlog als evangeliste over de hele wereld. En zo ging ze ook naar Duitsland. Daar, in Duitsland, ontmoette ze luitenant Rahms. Hij was Nazi-officier geweest in de gevangenis van Scheveningen, en daar had Corrie ten Boom toen ze gevangen zat met hem over Jezus gesproken. Luitenant Rahms had Corrie en haar familie ook geholpen, door bewijsmateriaal tegen hen te verbranden. Toen Corrie hem weer ontmoette, na de oorlog, bedankte ze hem. Maar het was een heel moedige vrouw. Ze stelde ook gewoon rechttoe, rechtaan, haar vragen, ook over de relatie van luitenant Rahms tot Jezus. 'Heeft u uw zonden bij Hem gebracht? Want er staat in de Bijbel: Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.' Wat zei de luitenant? 'Nee, dat heb ik niet gedaan. Ik ben een goed mens en heb geen zonden begaan.' En dan zegt Corrie, in dat gesprek: 'Het spijt me dat u dat denkt, want dat betekent, dat u niet gered kunt worden. Jezus zal nooit en te nimmer iemand wegsturen die tot Hem komt. In de bijbel wordt een bepaald persoon genoemd waarover ik het met u wil hebben, namelijk de farizeeër, die zei: 'Ik ben goed.' En Jezus kon en wilde hem niet helpen. Mocht er een moment aanbreken, waarop u weet dat u wél zonden heeft, dat u een zondaar bent, denk dan aan wat ik u verteld heb.' Luitenant Rahms dacht een ogenblik na en plotseling zei hij: 'Ik weet een zonde, die ik begaan heb.' Corrie zei: 'Oké – breng die dan onmiddellijk bij God. Vraag Zijn vergeving en dank Hem daarna voor Zijn vergeving.' Dat deed luitenant Rahms. Later op die avond zei hij: 'Ik zie nog een zonde in mijn leven.' 'Dus u beseft dat u een zondaar bent,' zei Corrie. 'Dat is goed. Breng het eenvoudig bij God en vraag Zijn vergeving.' En toen de luitenant zich voor de vierde keer een zonde herinnerde – die ook bij God gebracht moest worden - toen wist Corrie dat hij bereid was om de Here Jezus Christus als zijn Redder aan te nemen. Ze zei: 'Nu kunt u Jezus aanvaarden. U weet nu dat u Hem nodig hebt.' En dan schrijft ze zelf: 'Dat deed hij en ik weet, dat zijn zonden vergeven werden en dat zijn naam in het Boek van het Leven werd opgeschreven.' Vandaag is het Pinksteren. En vandaag lezen we dit Evangelie, over de Heilige Geest. Dat is niet voor niets! De tijd is vervuld! Nú is Gods tijd! U zit hier niet toevallig, jij ook niet! U luistert niet toevallig naar deze dienst. De tijd is vervuld! De ruimte is vervuld. De Heilige Geest is neergedaald, hier op aarde. Hij is niet ver weg. God is een heilige God, en die heilige God vraagt ons om antwoord. En die vraag van God is tegelijk een uitnodiging. Hij zegt: 'Ik heb Mijn Zoon gegeven, ook voor jou, om je leven schoon te maken, om alle zonden op te ruimen. Kom dan! Belijd je schuld! Maak schoon schip op dit Pinksterfeest!' God roept! Vandaag! En als wij antwoorden, dan wil Hij ons vullen, helemaal! Hij wil u, jou, mij vólmaken van Zichzelf. Vol van de Heilige Geest! Zodat Hij als de grote Arts Zijn genezende werk kan doen, door ons heen. Vers 41: 'Zij dan die zijn woord met vreugde aannamen, werden gedoopt...' Neem je het aan, met vreugde? Met blijdschap? Dan wordt het vandaag echt feest! Pinksterfeest! Amen.